

Η ΚΥΡΑ-ΚΑΚΗ ΚΑΙ ΟΙ ΔΩΔΕΚΑ ΜΗΝΕΣ

Μια φορά και έναν καιρό ζούσαν δυο κυρούλες. Την μια την έλεγαν Κακή και δεν έλεγε ποτέ τον καλό το λόγο. Την άλλη την έλεγαν Καλή για τα καλά λόγια που έλεγε. Μια μέρα η κυρα-Κακή πήγε στο βουνό για να μαζέψει ξύλα. Παρουσιάζονται τότε μπροστά της δώδεκα παλικάρια. Ήταν οι δώδεκα μήνες του χρόνου.

-Γεια σου γιαγιά.

-Τι θέλετε;

- Δε μας λες γιαγιά, τι γνώμη έχεις για τους δώδεκα μήνες του χρόνου; Ποιον αγαπάς περισσότερο;

- Τι πράγματα είναι αυτά που με ρωτάτε; Δεν αγαπάω κανέναν. Ο ένας είναι χειρότερος από τον άλλον. Δε μου αρέσει ο Ιανουάριος, γιατί χιονίζει πολύ. Δε μου αρέσει ο Φεβρουάριος, γιατί έχει το καρναβάλι και τα παιδιά κάνουν γιορτές. Ο Μάρτιος είναι απαίσιος, γιατί είναι ο πρώτος μήνας της Άνοιξης που ανθίζουν τα δέντρα. Ο Απρίλιος δεν μου αρέσει, γιατί είναι το Πάσχα. Ο Μάιος, γιατί έχει τις παπαρούνες και την απαίσια μυρωδιά των λουλουδιών. Ο Ιούνιος έχει τα απαίσια κεράσια. Δε μου αρέσει ο Ιούλιος, γιατί μισώ τη θάλασσα. Ο Αύγουστος δεν μου αρέσει. Ο Σεπτέμβριος δε μου αρέσει γιατί ανοίγει το σχολείο. Ο Οκτώβριος είναι χάλια, γιατί έχει αυτά τα απαίσια κάστανα. Ο Νοέμβριος είναι απαίσιος με τις χάλια βροχές του. Ο Δεκέμβριος έχει τα απαίσια Χριστούγεννα και ο Αϊ-Βασίλης δε μου φέρνει ποτέ δώρο.

Τότε οι δώδεκα μήνες θύμωσαν και της έδωσαν ένα τσουβάλι. Όταν πήγε σπίτι της, το άνοιξε και είδε ότι ήταν γεμάτο με φίδια και σκορπιούς.

